



zopárkrát zažmurkal a naznačil chlapcovi v prostrednom rade, že môže ísť.

O chvíľku sa k nám v spojovacej chodbe pridala Jason Grace.

Predtým som ho videl iba niekoľkokrát – raz v Tábore Jupiter, potom keď navštívil ostrov Delos a čoskoro nato sme bok po boku bojovali s Gigantmi na Partenóne.

Bojoval celkom dobre, no nemôžem povedať, že by som si ho nejako zvlášť všimal. Vtedy som bol ešte boh a Jason iba ďalší hrdina z polobožskej posádky *Arga II*.

Školská uniforma mu dosť pristala. Svetlé vlasy mal ostrihané nakrátko, modré oči sa blýskali za okuliarmi s čiernymi nožičkami. Zatvoril za sebou dvere triedy, zastrčil si knihy pod pazuchu a donútil sa usmiať, až mu v kútiku úst pomykalo drobnou jazvičkou. „Čau, Piper.“

Čudoval som sa, ako vedela zachovať taký pokoj. Ja som absolvoval množstvo zložitých rozhodov. Čas to nikdy neľahčí a Piper ani nemohla premeniť svojho bývalého na strom alebo si len počkať, dokiaľ jeho krátky smrteľný život nedobehne do konca, než sa zase vráti na zem.

„Ahoj,“ pozdravila a zaznieval v tom len tieň napätia. „Toto je...“

„Meg McCaffreyová,“ kývol Jason. „A Apolón. Čakal som vás.“

Nepovedal to bohvieako nadšene. Povedal to tak, ako sa vravieva: *Čakal som na výsledky počítačovej tomografie mozgu.*

Meg si Jasona prezerala, akoby sa jej jeho okuliare zdali oveľa otrasnejšie než tie jej. „Naozaj?“

„Hej.“ Jason sa rozhladol okolo seba. „Poďme ku mne do izby. Tu to nie je bezpečné.“

## 22

*Styrodurová doska*

*v internátnej izbe*

*Domov všetkých bohov*

MUSELI SME PREJŠŤ popri jednom učiteľovi a dvoch vychovávateľoch, ale vďaka Piperiným čaroslovám všetci súhlasili, že je úplne normálne, aby sme my štyria (vrátane dvoch dievčat) zašli v čase vyučovania do chlapčenskej izby.

Pri dverách sa Piper zastavila. „Čo to znamená, *nie je bezpečné?*“

Jason sa obzrel cez plece. „Do učiteľského zboru sa infiltrovali obludy. Sledujem jednu učiteľku literatúry. Myslím, že je to *empúsa*. Už som musel zabiť učiteľa matematiky, bol to bezhlavec.“

Od smrteľníka by také reči zneli ako vražedná paranoja. Ale u poloboha to bol jednoducho opis bežného týždňa.

„Bezhlavec, hm?“ Meg si znovu premerala Jasona, akoby usúdila, že tie okuliare nakoniec nie sú také zlé. „Bezhlavých neznášam.“

Jason sa uškrnul. „Poďte ďalej.“

Jeho izbu by som nazval *spartánskou*, ale videl som izby ozajstných Spartánov. Tá Jasonova by sa im zdala absurdne pohodlná.

V malej kutici bola knižnička, posteľ, stôl a skriňa. Jediný luxus predstavovalo otvorené okno s výhľadom na kaňony, cez ktoré